

Η «Φωνή Κυρίου» της 17ης Οκτωβρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 69ον

17 Οκτωβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 42 (3568)

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Είναι ανθρώπινο νά υφίστανται διαφορετικές απόψεις για θέματα της ζωής. Ό καθένας μας έχει τήν προσωπικότητά του καί βλέπει τά πράγματα μέ τόν τρόπο του. Υπάρχουν βεβαίως άνθρωποι πού καί πείρα καί γνώση έχουν καί, στήν πνευματική ζωή, φώτιση από τόν Θεό, ώστε νά μπορούμε, συζητώντας μαζί τους, νά ἐλέγξουμε τήν ἀλήθεια τῆς γνώμης μας, ἀκόμη κι ἂν ἀποφασίσουμε τελικά ὅτι οἱ συμβουλές τους δέν μᾶς ταιριάζουν. Υπάρχουν ὅμως καί θέματα στά ὁποῖα δέν μπορούμε νά

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ Δ’ ΛΟΥΚΑ - ὅπως αὐτή διεμοιράσθη σε ὅλους τους ιερούς ναούς της ελληνικῆς επικράτειας, ἀλλά καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, κατὰ τὴν 17η Οκτωβρίου 2021.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Είναι ανθρώπινο νά υφίστανται διαφορετικές απόψεις για θέματα της ζωής. Ο καθένας μας έχει την προσωπικότητά του και βλέπει τα πράγματα με τον τρόπο του. Υπάρχουν βεβαίως άνθρωποι που και πείρα και γνώση έχουν και, στην πνευματική ζωή, φώτιση από τον Θεό, ώστε νά μπορούμε, συζητώντας μαζί τους, νά ελέγξουμε την αλήθεια της γνώμης μας, ακόμη κι αν αποφασίσουμε τελικά ότι οί συμβουλές τους δέν μάς ταιριάζουν. Υπάρχουν όμως και θέματα στά όποια δέν μπορούμε νά έχουμε διαφορετική γνώμη. Αύτά έχουν νά κάνουν μέ την πίστη και την αλήθειά της. Είναι τά δογματικά ζητήματα, αύτά που διατυπώνουν μέ ακρίβεια ποιός είναι ό Θεός που πιστεύουμε, ποιά είναι ή Έκκλησία στην όποία είμαστε μέλη, ποιό είναι τό νόημα της ζωής που μάς δόθηκε και ακολουθούμε. Έκεί δέν χωρούν συμβιβασμοί, αλλά όποιος ακολουθεί πλανερές διδασκαλίες αποκόπει τόν έαυτό του από την πίστη, και τότε ισχύει γι' αυτόν ό λόγος του απόστολου Παύλου: «έξέστραπται ό τοιοῦτος και άμαρτάνει ών αύτοκατάκριτος» (Τίτ. 3,11), «αὐτός έχει πιά διαστραφεί και άμαρτάνει, καταδικάζοντας έτσι ό ίδιος τόν έαυτό του».

Οί νοθεσίες του Έπισκόπου

Είναι έξίσου εύκολο ό καθένας μας νά αύτοαναγορευθεί προστάτης της πίστης και νά κατηγορεί άλλους ανθρώπους ως αίρετικούς. Δέν είναι φαινόμενο τών καιρών μας, αλλά ίσχυε στην Έκκλησία από την άρχή της παρουσίας της στόν κόσμο. Γι' αύτό και ό απόστολος Παύλος μάς ύποδεικνύει κάποια κριτήρια. Ζητά νά δίνονται στόν αίρετικό άνθρωπο συμβουλές. Αύτές όμως δέν είναι ύπόθεση του καθενός, αλλά εύθύνη του έπικεφαλής της εκκλησιαστικής κοινότητας. Γι' αύτό και ό Παύλος άπευθύνεται στόν μαθητή του, τόν απόστολο Τίτο, ό όποιος ήταν Έπίσκοπος